

have et Tale, som man omtrentlig kunde tumle med i Hovedet. I virkelige Forhold er det jo ikke 30 Vælgere, der er Tale om; men sætter jeg i Stedet 30,000 Vælgere, spørger jeg, om man kan kalde de 30,000 Vælgere dumme, fordi de ikke have det Overblik over Stillingen, at de kunne sige, hvormange der hører til det ene, og hvor mange til det andet Parti. Jeg vil f. Ex. tage Kjøbenhavn, den har nu næppe for Diebliffet saa mange Vælgere som 30,000, men kun 20,000, men hvis man slog Kjøbenhavns og Frederiksbergs Kommuner sammen, fik vi vist mere end 30,000 Vælgere. I det Dieblif, dette havde fundet Sted, spørger jeg, om man kan kalde de 30,000 Vælgere dumme, fordi det ene Parti tror, at det er saa stærkt, at det kan sætte 3 Kandidater igjennem, medens det i Virkeligheden kun kan sætte 2 igjennem, og saa følger deraf bliver, at Mindretallet af Vælgermængden bliver Flertal i Repræsentationen. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at kalde mit Exempel galt og vilsledende, naar det kun forstaaes paa rette Maade, at det nemlig er et formindsket Billede, et Miniaturbillede af de virkelige Forhold. Naar den ærede Minister er saa meget imod, at Kandidaterne stille sig selv, hvad de jo gjøre til Folkethinget, vil jeg sige, at det er en underordnet Ting, som man meget let kan komme ud over, naar man iøvrigt kan komme overens. Jeg lægger ikke Vægt paa Stillingen, men jeg tror rigtignok, at det af forskjellige Grunde er mest praktisk, at Kandidaterne stille sig selv. Dernæst har jeg en Bemærkning med Hensyn til det andet Punkt i Lovforslaget om at give Valgret til de kjøbenhavnske Skatteydere, som endnu ikke have Valgret, 800-Kroners Møndene, som man for Kortheds Skyld pleier at kalde dem. Det vil den ærede Minister gaa ind paa, naar der sker en Deling i en høisibestattet Klasse og en anden Klasse, ligesom ved andre kommunale Valg. Det er, hvad jeg vil kalde en plutokratisk Grundsetning, som jeg for mit Bedkommende er meget imod. Jeg kjender ganske vist ikke Stemningen paa dette Punkt hverken i dette Thing og endnu mindre i det andet Thing; men jeg skjønner i alt Fald, at dette Thing vilde ikke kunne kjøbe denne Del af Lovforslaget for den Pris; men det kan jo være, jeg tager feil. Jeg ønsker gjerne at benytte Leiligheden til at spørge Ministeren, om han, naar der ikke kan komme Noget ud af Sagen paa dette Punkt, vil være villig til paa et senere Trin, naar Loven af 1ste April 1887 om de kjøbenhavnske Statters Ansættelse kommer

til Revision, at fritage dem for at betale Skat, som ingen Valgret have, uagtet de hidtil have betalt Skat.

Judenriksministeren (Singer & Lev):

Det ærede Medlem kan dog vel ikke forlange, at jeg nu skal svare paa, hvad man kan finde rigtigt at foreslaa ved en Lov, som kommer til Revision om nogle Aar, og hvor der blandt Andet maa gives Kommunalbestyrelsen Leilighed til at tage Stilling om dette Spørgsmaal, inden der kan være Tale om at fremsætte noget Forslag. Det er for Næsten en Ting, som har været under Overveielse. Jeg vil blot endnu sige et Par Ord om Forslagets Valgmethode. Det ærede Medlem møder nu med 30,000 Vælgere og spørger, om jeg vilde kalde dem dumme, hvis de ikke forstode at stemme rigtigt. Det vil jeg selvfølgelig ikke, men af de 30 Vælgere, som skulle vejlede de andre, kan man fordrø, at de skulle sætte sig ind i Forholdstalsvalgmaaden og benytte den paa rette Maade. Naar der er 30,000 Vælgere, kan man godt forlange, at de 30, som ere Ledere — man har jo altid Valgomiteer — nøiagtig forstaa sig paa Forholdstalsvalgmaaden, og hvis det ærede Medlem har Det for, hvad der foregaar i Livet, f. Ex. ved Landssthingsvalgene, vil det ærede Medlem se, at der altid er en Del in mellem Vælgerne, der til Overlighed forstaa at manøvrere med Forholdstalsvalg. Jeg har selv været med adskillige Gange, og der er ikke blevet spildt en Stemme; jeg vilde have kaldt mig uforfvarlig dum, hvis jeg havde med Saa-dant at gjøre og indlob mig paa at spille Stemmer. Men jeg vil indrømme, at ved saa store Valgkorporationer som 30,000 Vælgere, er der ikke Tale om en sliq vilkaarlig Deling; Vælgerne maa der stemme med fuld Kvotient, og det Gæste, man har at iagttage, er at skrive de samme Navne i den samme Orden; det kunne Alle begribe, er nødvendigt. Altsaa, ved de smaa Valgkorporationer kan man forlange, at de skulle forstaa det og ikke spille Stemmer, naar de ville opnaa, hvad de fornuftigvis kunne, og med de store Valgkorporationer maa man i Forveien sige, at de komme til at stemme med bestemte Lister og fuldt Forholdstal. Der er altsaa ingen Vanffelighed her at løse, og Exemplet bevijser efter min Mening slet Ingenting.

Forslagsstilleren (Bajer): Jeg skal indrømme den ærede Minister, at de 30,000 Vælgere naturligvis ved en Valgorganisation kunne deles paa en saadan Maade, at de stemme, som om der kun er 30 Vælgere